

Op naar de States!

Een groep van veertig Nederlandse doopsgezinde jongeren reist volgend jaar zomer naar de Verenigde Staten. Eerst zullen ze de Global Youth Summit (Wereldjongerencongres) bijwonen, waarna het Wereldcongres in Pennsylvania begint. Twee deelnemers bliken vooruit.

tekst Jan Willem Stenvers
foto's Johan Tempelaar

Joël Friso 'Enkele maanden geleden was een internationale delegatie van het Doopsgezind Wereldcongres te gast in de Singelkerk in Amsterdam. Het enthousiasme van deze mensen sprak me aan. We vonden het interessant om te praten over hoe zij het geloof beleven. Spontaan kwam toen het idee op om mee te gaan met de jongerenreis.

'Ik heb al veel gelovigen van over de hele wereld ontmoet, maar heb geen doopsgezinde achtergrond. Daardoor kan ik me alleen op basis van verhalen een voorstelling van het congres maken. Het fascineert me dat de geloofsbeleving van doopsgezinden wereldwijd zover uiteen kan lopen. Ik verwacht zeker leuke ontmoetingen en verdieping van mijn geloof.

'Natuurlijk zullen er culturele verschillen zijn, maar dat je daar naar toe gaat laat al zien dat je openstaat voor anderen.' Ik denk dat de ontmoeting veel erkenning en herkenning op zal leveren. Geloven doe je niet alleen, dat leer je van elkaar.

'In dagelijkse zaken als sporten, gesprekken voeren, maar ook koken of een goede film kijken, kun je op een ontspannen manier van elkaar leren. Vaak meer dan wanneer je voor een echte discussie gaat zitten. Tijdens het congres

zal je mij dus zowel bij de serieuze als bij ontspannende activiteiten aantreffen!'

Gertjan Huisman 'Ik heb eigenlijk geen idee wat ik me erbij moet voorstellen, behalve gezelligheid met een hele grote groep mensen die heel veel zin in het congres hebben. Het zal wennen zijn aan de mensen die je niet kent, en die hun geloof op hun eigen manier invullen. Ik ben heel benieuwd hoe anders dat geloof dan is. Maar je bent allemaal voor hetzelfde gekomen, dus er zal wel iets van een 'band' zijn. Het lijkt me interessant om van de anderen te horen hoe en waarom ze naar het congres zijn gekomen.

'De manier waarop anderen hun geloof beleven moeten we respecteren. Misschien kunnen we er wat van leren; misschien vinden we bepaalde ideeën voor diensten zo goed dat we dat in Nederland ook willen.

'Het is de eerste keer dat ik op deze manier naar het buitenland ga, dus ik ben best benieuwd hoe het allemaal zal gaan. Normaal ga ik altijd met mijn ouders naar het buitenland en regelen zij alles. Nu komt er wat meer verantwoordelijkheid bij kijken. Maar het gaat vast wel goed komen.' <<

op de foto
Rustpauze in Holwerd tijdens
'Fietsen voor Vrede', deelname
aan Fietselfstedentocht in het kader
van de MasterPeace-acties.

AKC-zomerkampen

Afgemat & enthousiast

Afgelopen zomer organiseerde de AKC, de Algemene Kamp Commissie voor doopsgezinde kampen, weer haar jaarlijkse zomerkampen. Niet minder dan 276 deelnemers, in leeftijd uiteenlopend van negen tot en met eenentwintig jaar, en vijftachtig man/vrouw leidinggevenden, kwamen afgemat en dolenthousiast terug van de elf verschillende kampen.

AKC-voorzitter Rick Schutte legt een groot deel van het succes bij de leidingteams. 'Onze grote kracht vind ik dat we met vrijwilligers werken. Mensen die niets voor dit werk krijgen maar zich inzetten omdat ze het leuk vinden, en daardoor enorm

gemotiveerd zijn om er met en voor deelnemers een mooie week van te maken. Als ik de verhalen zo hoor, is dat dit jaar weer goed gelukt. De afgelopen tijd hebben we er vanuit het bestuur op ingezet om de kruisbestuiving tussen teams te stimuleren. Zodat we teams hebben die niet alleen onderling bevriend zijn, maar ook verbinding hebben met het grotere geheel.'

Ondanks het groeiende aantal aanmeldingen wordt het kampaanbod in 2015 niet uitgebreid. Rick Schutte: 'Dit jaar boden we voor het eerst sinds lange tijd weer elf kampen aan, en hoewel meer dan 95% van het aantal beschikbare plaatsen bezet was

hebben we gelukkig nauwelijks mensen teleur hoeven te stellen. Er zijn dus geen enorme wachtlijsten die de organisatie van een extra kamp noodzakelijk maken. Dat zou bovendien betekenen dat we een extra leidingsteam nodig hebben, waarin genoeg (AKC-)ervaring is vertegenwoordigd om de zorg voor kamp en deelnemers te kunnen waarborgen. Nu willen we de doorstroming van deelnemers naar leiding wel stimuleren, maar niet forceren ten koste van ons oudste kamp. We geloven in gelijkmatige groei. Als het succes zich volgend jaar doorzet, komt er het jaar daarna waarschijnlijk een extra kamp, maar dan hebben we het al over 2016. Voor nu is het het allerbelangrijkste dat we ook komende zomer weer mooie kampweken neer kunnen zetten. Op basis van wat ik dit jaar heb gezien en gehoord, moet dat zeker weer lukken.' <<

Marieke Leerink (20) is studente aan de Pabo. Ze zit in de Werkgroep Midden Nederland en zet zich samen met en zet zich samen met veel andere doopsgezinde jongeren in voor de vredesorganisatie MasterPeace. Wat is of doet MasterPeace precies, en hoe raakt een jonge studente zo enthousiast? Marieke: 'MasterPeace vraagt mensen hun talenten te gebruiken voor de vrede. Als je goed bent in muziek maken doe je dat, en als je beter bent in een mooi schilderij maken, of schrijven, kun je jezelf daarin uitleven. Het doel is om vrede te verspreiden door middel van je eigen talenten. Zo kan iedereen op de wereld in principe helpen! MasterPeace zorgt ervoor dat er gesprekken en ontmoetingen ontstaan tussen mensen en landen die met elkaar in conflict zijn. Deze gesprekken en ontmoetingen zijn er bijvoorbeeld tussen verschillende muziekgroepen. Bij MasterPeace In Concert op 21 september, de Dag van de Vrede, zullen verschillende landen samen muziek gaan maken. Ook landen die een politiek conflict met elkaar hebben of waartussen zelfs oorlog is. Muziek brengt mensen samen. *Music above fighting!* Ik ben ongelooflijk verbaasd als ik zie hoeveel mensen wij doopsgezinde jongeren hebben weten te bereiken. Ik vind het een mooi jaar en het is bijzonder zelf zo bezig te zijn met vrede. Ik hoop dat ik dat na dit jaar kan vasthouden.' <<

Christiaan van den Berg (17) De provincies Friesland, Groningen, Drenthe en Noord-Holland kennen sinds enige tijd het fenomeen regiocatechese. Regelmatig terugkerende weekends waarin jongeren in aanraking komen met doopsgezinden en hun geloof, en waar vooral ook ontmoeting en gezelligheid centraal staan. Gymnasiast Christiaan van den Berg uit Haren neemt al enige jaren deel aan de regiocatechese in Groningen/Drenthe: 'Ik ga zo lang als ik mij kan herinneren vrijwel wekelijks naar de gereformeerde kerk (PKK). Via mijn beste basisschoolvriend kwam ik toen ik in de brugklas zat in aanraking met de regioweekends. Ik was daarvoor al een paar keer met hem meegegaan naar activiteiten van de doopsgezinde kerk. Ik vond het er erg leuk en gezellig, waardoor ik ben blijven plakken. Sindsdien ga ik naar vrijwel alle regioweekends in Groningen en Drenthe en bezoek ik soms ook diensten in de doopsgezinde kerk in Groningen. De weekends zijn net een soort kleine thematische AKC-kampen. Je leert veel over het geloof, de bijbel en hoe zaken toegepast kunnen worden in je eigen leven. Je leert nieuwe mensen kennen en je houdt nieuwe vriendschappen over aan de weekends. Geloof en gezelligheid in één!' <<

Josje Hoekveld (29) Sinds een paar jaar organiseert de ADS een lekenpredikerscursus voor jongeren. Josje Hoekveld, sociaal geografe uit Utrecht, nam er aan deel. 'Ik ben in een Nederlands Hervormd gezin opgegroeid. Toen ik op mijn achttiende naar Utrecht vertrok om daar te gaan studeren, ben ik op zoek gegaan naar een kerk. Uiteindelijk ben ik in de doopsgezinde gemeente terechtgekomen. Dat voelde gelijk goed. Het geloof zoals het hier wordt beleefd, sloot veel beter aan bij wat ik zelf geloof dan datgene wat ik in de hervormde kerk altijd hoorde. Bovendien kreeg ik zo'n warm welkom dat ik me gelijk thuis voelde. Ik heb in 2011 belijdenis gedaan en ben sinds vorig jaar ook kerkenraadslid. Bij de lekenpredikerscursus leer je een zondagse dienst leiden. De bedoeling is dan ook dat je na de cursus het land ingaat om in doopsgezinde gemeenten voor te gaan. Ik had me nooit gerealiseerd hoeveel er bij de voorbereiding van een dienst komt kijken! Het gaat niet alleen om het schrijven van een overdenking, maar je moet ook passende en zingbare liederen uitkiezen en de gebeden schrijven. Ik vind het bijzonder dat er binnen de doperse wereld waarde wordt gehecht aan de mening van gewone leden over bijbelteksten. Lekenpreken past echt perfect bij het tolerante en niet-hiërarchische karakter van doopsgezinden!' <<

agenda
2013-2014**Startweekend**

> *Samen Eén, Giethoorn, 19, 20 en 21 september 2014*

Weekend in het teken van de afsluiting van het MasterPeace-jaar, voor iedereen van 16-30 jaar. Aansluitend aan het weekend wordt het MasterPeace-concert in het Ziggo Dome te Amsterdam bezocht.

WereldWerk

> *Fredeshiem, Steenwijk, 17, 18 en 19 oktober 2014*

> *Dopersduin, Schoorl, 6, 7 en 8 maart 2015*

Na- en voorjaarsconferentie van de Jongeren Doopsgezinde Vredesgroep (16-30 jaar) en jongvolwassenen (30+), in samenwerking met Doopsgezind WereldWerk.

Werkgroep Midden Nederland

De WMN gaat op bezoek bij doopsgezinde gemeenten in het land. Weekends voor jongeren van 16 t/m 30 jaar waarbij ontmoeting, sfeer en verdieping centraal staan.

> *22 en 23 november 2014*

> *31 januari en 1 februari 2015*

> *14 t/m 17 mei 2015: slotweekend Hemelvaart*

Regioweekenden / Catechese Bijeenkomsten

Groningen/Drenthe, Noord-Holland en Utrecht: 12-18 jaar, Friesland: 16+

> *14 september • Groningen/Drenthe*

> *21 september • Utrecht*

> *4 & 5 oktober • Noord-Holland*

> *7 november • Friesland*

> *29 & 30 november • Groningen/Drenthe*

> *14 december • Friesland*

> *10 & 11 januari 2015 • Noord-Holland*

> *16 januari • Friesland*

> *24 & 25 januari • Groningen/Drenthe*

> *14 & 15 maart • Noord-Holland*

> *28 & 29 maart • Groningen/Drenthe*

> *29 maart • Friesland*

> *28 & 29 maart • Utrecht*

> *29 mei • Friesland*

> *30 & 31 mei • gezamenlijk weekend*

Mennonite World Conference

> *17 t/m 26 juli 2015, Pennsylvania, USA*

In 2015 vindt in de Verenigde Staten de Mennonite World Conference plaats, voorafgegaan door de Global Youth Summit. Een groep van veertig Nederlandse jongeren reist af naar de Verenigde Staten voor een rondreis en om beide conferenties te bezoeken.

Check jongeren.doopsgezind.nl voor meer informatie en een actueel overzicht van de activiteiten.

Ja zeggen tegen de gemeente

Op 16 juni van dit jaar liet Barbara Brüsewitz zich dopen in de doopsgezinde kerk te Groningen.

tekst Tea G. Rienksma – foto Rienk van der Star

Ze had er bijna twee jaar tegenaan gehikt. ‘Het was een beetje koudwatervrees’, zegt ze zelf. ‘Ik vroeg me af: weet ik wel genoeg van doopsgezinden, weet ik wel genoeg van de bijbel... totdat iemand zei: de doop is een begin. Dat stelde me gerust. Nu voel ik ook dat het goed is. Ik voel me trots dat ik bij de doperse gemeenschap hoor en ik voel me verantwoordelijk.’

doop

Een jonge vrouw van 22 jaar, studierend aan de Hanzehogeschool (sociaal juridische dienstverlening), volop genietend van het Groninger studentenleven die de keuze maakt zich te laten dopen. Niet een voor de hand liggende keuze in deze tijd. Maar voor Barbara Brüsewitz was het een duidelijke, weloverwogen stap, in het verlengde van haar jonge leven tot nu toe waarin doopsgezinden een belangrijke rol spelen. ‘Ik doe bijna elke week wel iets met doopsgezinden. Hier in de gemeente ben ik betrokken bij de daklozenmaaltijden, ik ga naar de Mennomaaltijd, ik leid de kinderkring op zondag, ik ben betrokken bij de AKC, ik zit in de Jongerenvredesgroep... Ik heb zoveel geleerd van doopsgezinden, ik heb me kunnen ontwikkelen dankzij de doopsgezinden. Hoe was ik anders in contact gekomen met daklozen, in gesprek gegaan met ouderen, met kinderen? Doopsgezinden hebben ooit ja tegen mij gezegd, nu wilde ik ja terug zeggen. Natuurlijk kom ik uit een doopsgezinde nest, maar mijn ouders hebben me altijd vrijgelaten. Er is ook een periode geweest waarin ik helemaal niets met de kerk en het geloof heb gedaan.’

Tegendraads en strijdlustig

Gedoopt te willen worden in de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest, betekende voor Barbara wel een worsteling. ‘Met het Godsbegrip heb ik geen moeite. Ik geloof in God en heb geen behoefte om dat verder uit te werken. Met de Heilige Geest lag het aanvankelijk wat anders. Totdat ik kon voelen dat het met liefde te maken heeft en dat dat iets is in mensen en tussen mensen. Maar met de figuur van Jezus heb ik meer moeite. Moeite met het op een voetstuk plaatsen van Jezus als het grote voorbeeld. Totdat ik kon zien dat Jezus staat voor rechtvaardigheid en gerechtigheid doen.’

‘Ik voel me thuis in de doopsgezinde wereld en voel me er gezien. Wat doopsgezinden verbindt is vooral het samen dingen doen, je samen inzetten voor een betere wereld. In de Doopsgezinde Vredesgroep kom ik oudere mensen tegen die hun hele leven al bezig zijn met vrede en daar nog helemaal voor gaan. Dat inspireert mij enorm. Ik hoop dat ik in mijn leven ook zo bezig kan zijn, me ergens helemaal voor inzetten, ook al weet ik dat het ideaal nooit bereikt zal worden. Ik ontmoet zoveel strijdlustige, krachtige en vooral eigenwijze doopsgezinde vrouwen en mannen. En ik heb ook zulke mooie voorbeelden in mijn eigen familie. Daar ben ik heel trots op. Tegendraads, strijdlustig, ja, zo ervaar ik mezelf wel. Mijn geloof is vooral bezig zijn, samen met anderen iets doen in de wereld.’ <<